

Hàn Quỳnh

Hư Ảo Một Mùa Đông

Thu phụng phịu giận dỗi , ghét cay đắng sự cau có của mùa Đông . Thích đến thì cứ đến , đến rồi , mình sẽ ra đi mà , sao lại nhất quyết đuổi mình đi rồi mới đến ? Thu ngúng nguẩy thả những dây gió miên man tràn cả cánh đồng , mặt đường , những dây gió vương vít , dịu dàng như bàn tay con gái ...Đôi mắt Thu đẹp , xanh biêng biếc như màu của mây trời , trong và long lanh như mặt hồ buổi sớm . Thu chớp mắt , vạn vật như ngưng đọng , đắm say . Mắt thu ngọt ngào và mềm mại , như những làn môi mỏng .

Mùa Đông đứng xa xa , ánh mắt buồn vời vợi nhìn Thu , để mặc cho cô bạn nhỏ đi lững thững giữa mệnh mang đất trời . Minh Đông ngồi chơ vơ trên phiến đá lạnh băng . Đông nhìn đôi bàn tay mình - Đôi bàn tay trắng xóa , màu của Tuyết , màu của Mưa , từng ngón tay giá buốt . Đến cả hơi thở của Đông cũng lạnh , hơi thở dài sườn sượt - xa vời và buốt nhức . Đông ngược lên nhìn bác Thời Gian . xin bác đứng lại dù chỉ là đôi phút , Đông không thể tràn vào lúc này bởi Thu còn ở đó . Bác thời gian nhìn Đông , bắt gặp gương mặt Đông tha thiết đến mơ hồ . hư ảo , bác chạnh lòng , cố đi chậm thật chậm

. Không dung mà thời gian bỗng dài lê thê và không gian ngút ngái

...

Thu vẫn buống bình tung tấ những sợi nắng vàng như mật , ngòn ngọt, heo may thả trôi bồng bềnh trong sương trong nắng . Thu đẹp đến mê hồn . Giữa cái mảng không trung bàng bạc đó , những xác lá điệu đà rớt trên tóc , trên áo , trên nụ cười Thu . Đẹp như ảo ảnh .

Đông hốt hoảng đưa đôi mắt xám lạnh nhìn bác thời gian đã đến quá gần . Bác ấy buồn buồn lắc đầu nhìn Đông , không kịp nữa rồi , không thể nào chậm hơn được nữa ... Đông cố bấu víu , bám trụ nhưng rồi bị hất ngược lên va cả vào Thu . Trước khi Thu tan đi , Đông còn kịp thấy cái dáng mảnh mai run lên bần bật , thấy nước mắt long lanh trên đôi má đã nhàn nhạt màu phấn hoa . Đông òa lên nức nở Không phải tại Đông , Thu ơi , Đông đã cố gắng hết sức . Đông đã bảo Thu đi , sao Thu còn mãi nhờn nhờn . Đông sợ làm tổn thương Thu - người bạn Đông yêu thương nhất, Đông đã làm hết sức , Thu có đau buốt không ? Đông khóc ngập tràn cỏ cây , khóc ngập tràn gió , khóc đến nhòe nắng , khóc đến tan sương , cái cảm giác chính mình làm tổn thương đến người mình yêu quý nhất cấu xé lấy trái tim lạnh băng của Đông . Trái tim rách toạc nhưng chẳng có dòng máu nóng nào chảy ra , chỉ có tuyết , có những cơn gió căm xương , căm tủy ...

Thu ghét Đông , Cỏ cây ghét Đông , mọi người ghét Đông , chỉ có

*thời gian u hoài nhìn Đông bằng đôi mắt thương cảm , thời gian hiểu
nhưng chờ đợi sự giải thích của thời gian thì còn lâu lắm ...*

*Đông ơi , chân thành mà làm chi ? Nào người trên nhân gian ai thấu
hiểu ? Đông ơi , chân thành mà làm gì ? Để tuyệt giá cả hồn tôi !*

đánh máy: Hàn Quỳnh

Nguồn: Hàn Quỳnh

Vnthuquan - Thư viện Online

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 31 tháng 12 năm 2006